

Ima mnogo velikih mesta u Srbiji, pa i manjih, u kojima u jednoj ulici ima duplo, pa i mnogo više ljudi sa istim imenom – Dagan. Ipak, samo je jedno mesto, za koje bi se moglo reći da ima samo jednu glavnu ulicu i nekoliko manjih, sporednih – Stari Ledinci, ono koje ima ulicu koju sam ja nazvao Ulicom tri Dragana. Tri čoveka, sa potpuno različitim zanimanjima, različitih afiniteta, ali ujedinjeni u jednoj zajedničkoj ideji – da u svom malenom mestu, stisnutom sa svih strana Frušogorskim brdima, unaprede seoski turizam, i što je još važnije, oni uspevaju u svojoj nameri. Tu pozitivnu energiju sam naslućivao, a minulog vikenda sam se u to potpuno i uverio.

Iskoristio sam priliku da se priključim slovenačkoj grupi planinara, koja je odsela kod Dragana broj 1, Miljevića, koga sam tako nominovao ne samo zbog toga što je njegova kuća prva u nizu na ulasku u selo, već zato što je on pokretač ove priče o skladnom seoskom domaćinstvu i seoskom turizmu, u koju će se, verujem, u narednom periodu uključiti i drugi žitelji Starih Ledinaca, sela starog samo po imenu, a u stvari, najmlađeg na Fruškoj gori. Kod Dragana su gosti iz Ljubljane odseli nekoliko dana, uživali u gostoprimstvu, toplini njegove porodice i svemu onom što su ih Miljevići, kao dobri domaćini poslužili.

Nakon što su gosti završili ručak i uobičajenu turu planinarskih priča, zadovoljno se spremajući da krenu u osvajanje novih fruškogorskih brežuljaka i krajolika, stigao je Dragan broj 2, Lauš, mada on za sebe kaže da je broj jedan, ali neka u ovoj našoj priči on, ipak, recimo zato što je malo mlađi, bude Dragan broj dva. Sa njim je stigla i supruga Sanja i njihov verni pratilac i saradnik, pas Dobrica. Dobrica je, u stvari, ženka, ali zbog njene naravi i umiljatosti je dobila takvo ime. Kako Sanja ovoga puta zbog obaveza nije mogla da ide sa grupom, vodiči su bili Dragan Lauš i Dobrica. O seoskom domaćinstvu Dragana Miljevića smo već pisali na stranicama našeg časopisa, a prvom sledećom prilikom, predstavimo i porodicu Lauš, koja vodi svestrano i po programu i sadržaju rada, izuzetno zanimljivo nevladino neprofitno Udruženje „Aktivna Fruška“, osnovano 2010. godine.

Put je planinare vodio kroz selo, a potom planinskim puteljcima kroz šumu, odakle su se nizom smenjivali predivni krajolici Fruške gore, Novog Sada, Dunava i Bačke. Naravno da sam ja, dok je Dragan objašnjavao svaki detalj i obavestavao goste o svemu što ih je interesovalo, pokušavao da zabeležim poneki, iole zgodni trenutak, a da ne remetim tempo grupe. Vreme nije bilo idealno za fotografisanje, pa otuda su i slike koje ćete videti u galeriji, takve kakve jesu. I dok su Dragana i Dobricu meštani, ali i ljudi koji su radili oko svojih vikendica ili placeva, prepoznavali i javljali im se, slovenački planinari su svakog koga su sreli pozdravljali, a uzvraćano im je još srdačnije. Bili su iznenađeni dobrodušnoću naših ljudi, što im je ulivalo

sigurnost i davalo dobar osećaj. Naleteli smo u jednom momentu i na grupu seoskih pasa, ali planinari znaju sa životinjama, pa je to bio samo jedan zanimljivi susret i ništa više.

Potom je grupa izbila na Popovicu, a onda stigla do čuvenog Orlovog bojišta. Nakon kratkog predaha i upijanja tog nestvarnog pogleda na Orlovo bojište, toranj kraj Elektrovojvodine i Spomenik na Iriškom vencu, grupa je nastavila dalje u dobrom raspoloženju, uživajući u mirisu zemlje i šetajući se po tepihu izvezenom od požutelog lišća od fruškogorskih lipa kojim je ova vojvođanska lepota najbogatija u Evropi. Popodnevna šetnja završena je kod trećeg, Dragana Đorđevića, medara, za koga bi se moglo reći da ne stanuje u Starim Ledincima, nego na Fruškoj gori, s obzirom da mu je kuća praktično u šumi.

Dočekao nas je piskav lavež desetak tek rođenih pasa i njihove zabrinute majke, koji su, pre svega, Dobrici najavili da je to njihova teritorija i da ona tu ne može da se šeta kao što joj je to dozvoljeno po Fruškoj gori. Dragan broj tri je sve to brzo rešio, majku je privremeno stavio u kućicu, pa je cela grupa predvođena pobednicom Dobricom, ušetala u prostrano dvorište. Na tremu nas je čekalo ono što je specijalitet Dragana Đorđevića, čaj od planinskih trava i med. Dragan Đorđević je medar, ali pravi. Tim poslom se bavi već duže vreme, i čim je čuo da njegovi imenjaci žele da razvijaju seoski turizam u Starim Ledincima, priključio se sa svojom ponudom. A planinarima je upravo to bilo potrebno posle naporne šetnje, zahtevnim brdima Fruške gore. Čaj je svima prijao, pogotovo zaslađen medom od lipe, livadskim, šumskim ili suncokretovim, koji je i specijalitet kuće. Nisam mogao da odolim, kao ni naši prijatelji, Slovenci, da ne kupim suncokretov med, koji do sada nikada nisam imao prilike da probam, a Dragan ga, kao i ostale, prodaje za 400 dinara kilogram.

Ispratio nas je Dragan Đorđević uz poziv da navratimo kad god smo u Starim Ledincima, dok su se njegovi kućici umiljato opraštali sa gostima, tako da su neki od njih poželeti da ih ponesu sa sobom u Sloveniju.

Već je bio pao mrak kada smo stigli kod Dragana broj jedan. Miljevići su sa osmehom dočekali goste, kojima je miris domaćeg hleba, kozjeg sira, jaretine i domaćeg vina i rakije, već bio otvorio apetit, pa su požurili u svoje sobe da se srede i spuste na večeru. To je bio trenutak da se rastanem sa ovim divnim ljudima, i da im obećam da ću ih spomenuti u svojoj reportaži i da ću im slike poslati što, eto, ovom prilikom i činim.

I dok sam sedao u kola, još mi je u mislima bila ta pozitivna energija i iskustvo koje sam doživeo to popodne u Starim Ledincima, družeći se sa planinarima punim energije i snage, iako su neki od njih bili već u godinama, kao i sa tri Dragana i njihovim porodicama. Rekao sam sebi da ću, kad god budem imao imalo slobodnog vremena, dolaziti u ovo selo nadomak Novog Sada, na druženje sa ovim divnim ljudima i sa lepoticim, Fruškom gorom, koju, verujem, kao i većina Novosađana, da ne poznajem dovoljno, a trebalo bi.

Ispostavilo se da tom izazovu nisam mogao da odolim i već sutradan sam ponovo otišao u Stare Ledince u, sada već staro društvo, na turu pešačenja po Fruškoj gori, ovoga puta do manastira Rakovac. A kako je bilo, pokušaću da Vam dočaram sa fotografijama koje slede.

[Više fotografija možete pogledati o v d e.](#)